

+ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ
Ἦχος πλ. δ', Ἑωθινόν Η'
ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ (17/03/18)

Ὁ Ἱερεύς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ α' χορὸς: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης:

- Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
- Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
- Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.
Ψαλμὸς ργ' (103)
- Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεὸς μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
 - Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
 - Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.
 - Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
 - Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
 - Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
 - Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
 - Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύζονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
 - Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσιν πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
 - Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
 - Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
 - Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

• Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

- Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
- Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
- Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
- Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
- Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
- Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
- Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
- Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροὺς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
- Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
 - Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς.
- Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
- Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
- Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
- Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
- Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

- Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
- Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
 - Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
 - Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
 - Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
- Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.
- Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
- Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
- Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

- Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
- Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ὁ διάκονος:

- Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ εὐθὺς στιχολογοῦμεν τὸ Α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου.

(Μακάριος ἀνὴρ...)

Συναπτὴ μικρά

ὁ α' χορὸς

Ἦχος πλ.δ' Ψαλμὸς ρμ' (140)

- Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς σέ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

ὁ β' χορὸς

- Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἔσπερινὴ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

ὁ α' χορός

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐσπερινὸν ὕμνον, καὶ λογικὴν λατρείαν, σοὶ
Χριστὲ προσφέρομεν, ὅτι ἠυδόκησας, τοῦ ἐλεῆσαι
ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

ὁ β' χορός

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς
μοι.

Κύριε, Κύριε, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
προσώπου σου, ἀλλὰ εὐδόκησον, τοῦ ἐλεῆσαι
ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

ὁ α' χορός

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραζά σοι, Κύριε, Κύριε
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Χαῖρε Σιών ἁγία, Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, Θεοῦ
κατοικητήριον, σὺ γὰρ ἐδέξω πρώτη, ἄφεςιν
ἁμαρτιῶν, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

ὁ β' χορός

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν
φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ὁ ἐκ Θεοῦ Πατρός Λόγος, πρὸ τῶν αἰώνων
γεννηθείς, ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν χρόνων, ὁ αὐτὸς ἐκ
τῆς Ἀπειρογάμου σαρκωθεὶς, βουλήσει
σταύρωσιν θανάτου ὑπέμεινε, καὶ τὸν πάλαι
νεκρωθέντα ἄνθρωπον ἔσωσε, διὰ τῆς ἑαυτοῦ
Ἀναστάσεως.

ὁ α' χορός

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς
ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, δοξολογοῦμεν
Χριστέ, δι' ἧς ἠλευθέρωσας Ἀδαμιαῖον γένος, ἐκ
τῆς τοῦ ἄδου τυραννίδος, καὶ ἐδωρήσω τῷ
κόσμῳ ὡς Θεός, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ὁ β' χορός

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε,
Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,
ἠλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Δόξα σοι Χριστὲ Σωτήρ, Υἱέ, Θεοῦ μονογενές, ὁ
προσπαγεὶς ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ ἀναστὰς ἐκ τάφου
τρίημερος.

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ

ὁ α'

χορός

Ἦχος πλ.δ'

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ
φυλακῆς πρωΐας, ἐλπίσάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν
Κύριον.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος
Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε, διὰ παντὸς ἀληθῶς, τοῦ
Θεοῦ ἐν τῷ λάργυγι, τὰς ὑψώσεις ἔφερες,
μελετῶν πρακτικώτατα, τὰ θεόπνευστα λόγια
πάνσοφε, καὶ τὴν ἐκεῖθεν ἀναπηγάζουσαν, χάριν
ἐπλούτησας, γεγονὼς μακάριος, τῶν ἀσεβῶν,
πάντων τὰ βουλεύματα, καταστρεψάμενος.

ὁ β' χορός

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ
παρ' αὐτῷ λύτρωσις' καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν
Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.
Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε, διὰ παντὸς ἀληθῶς...

ὁ α' χορός

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη
ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Πάτερ Ἰωάννη ἐνδοξε, ταῖς τῶν δακρύων πηγαῖς,
τὴν ψυχὴν καθαιρόμενος, καὶ παννύχους στάσεσι,
τὸν Θεὸν ἰλασκόμενος, ἀνεπτερώθης πρὸς τὴν
ἀγάπῃσιν, τὴν τούτου μάκαρ καὶ ὠραιότητα, ἧς
ἐπαξίως νῦν, ἀπολαύεις ἄληκτα, χαρμονικῶς,
μετὰ τῶν συνάθλων σου, θεόφρον Ὅσιε.

ὁ β' χορός

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Πάτερ, Ἰωάννη ἐνδοξε, ἀναπτερώσας τὸν νοῦν,
πρὸς Θεὸν διὰ πίστεως, κοσμικῆς συγχύσεως,
ἐβδελύξω τὸ ἄστατον, καὶ τὸν Σταυρὸν σου
ἀναλαβόμενος, τῷ παντεπόπτη κατηκολούθησας,
σῶμα δυσήνιον, ἀγωγαῖς ἀσκήσεως τῷ λογισμῷ,
σθένει δουλωσάμενος, τοῦ θείου Πνεύματος.

ὁ α' χορός

Δόξα Πατρί... Ἦχος πλ.α'

Ὅσιε Πάτερ τῆς φωνῆς τοῦ Εὐαγγελίου, τοῦ
Κυρίου ἀκούσας, τὸν Κόσμον κατέλιπες, τὸν
πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν εἰς οὐδὲν λογισάμενος,
ὄθεν πᾶσιν ἐβόας, Ἀγαπήσατε τὸν Θεὸν καὶ
εὐρήσετε χάριν αἰώνιον, μηδὲν προτιμήσατε τῆς

ἀγάπης αὐτοῦ, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ
εὐρήσητε ἀνάπαυσιν μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων, ὧν
ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ φύλαξον, καὶ σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

ὁ β' χορός

Καὶ νῦν... ᾠχος πλ.δ' Θεοτοκίον
Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ
τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις
συναεστράφη. Ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς, σάρκα
προσλαβόμενος καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν μετὰ τῆς
προσλήψεως, εἷς ἐστὶν Υἱός, διπλοῦς τὴν φύσιν,
ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν, διὸ τέλειον αὐτὸν Θεόν,
καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες,
ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν ἱκέτευε
Μήτηρ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος.

Σοφία Ὁρθοί !

ᾠχος β'

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανοῦ, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ,
ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς
ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον
Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς,
ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίοις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ
διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Ἐσπέρας Προκείμενον

ὁ α' χορός

ᾠχος β'

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

ὁ β' χορός

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ
σαλευθήσεται.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

ὁ α' χορός

Στίχ. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ
περιεζώσατο.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

• Ὁ διάκονος:

• Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ,
Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν
καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.
Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ,
Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί
σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα
τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ
πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

• Ὁ διάκονος:

• Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν

Ἀπόστιχα

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

ᾠχος πλ. δ'

• ὁ β' χορός

Ἀνῆλθες ἐπὶ Σταυροῦ, Ἰησοῦ, ὁ καταβὰς ἐξ
οὐρανοῦ ἠλθες ἐπὶ θάνατον, ἢ ζωὴ ἢ ἀθάνατος,
πρὸς τοὺς ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, πρὸς
τοὺς πεσόντας, ἢ πάντων Ἀνάστασις, ὁ φωτισμός,
καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

• ὁ α' χορός

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Χριστὸν δοξολογῶμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ
νεκρῶν, ψυχὴν καὶ σῶμα γὰρ ἀναλαβὼν, τῷ
πάθει ἀπ' ἀλλήλων διέτεμε, τῆς ἀχράντου μὲν
ψυχῆς ἐν Ἄδη κατελθούσης, ὃν καὶ ἐσκύλευσε,
τάφῳ δὲ διαφθορὰν οὐκ οἶδε τὸ ἅγιον σῶμα, τοῦ
Λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

• ὁ β' χορός

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ
σαλευθήσεται.

Ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις δοξολογοῦμεν Χριστέ, τὴν ἐκ
νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, δι' ἧς ἡμᾶς
ἠλευθέρωσας, τῆς τυραννίδος τοῦ Ἄδου, καὶ ὡς
Θεὸς ἐδωρήσω, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

• ὁ α' χορός

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε εἰς
μακρότητα ἡμερῶν.

Ὡ Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ἀκατάληπτε Ποιητὰ
οὐρανοῦ καὶ γῆς, διὰ Σταυροῦ παθὼν, ἐμοὶ
ἀπάθειαν ἐπήγασας, ταφὴν δὲ καταδεξάμενος, καὶ
ἀναστὰς ἐν δόξῃ, συνανέστησας τὸν Ἄδᾰμ χειρὶ
παντοδυνάμῳ. Δόξα τῇ σῇ τριημέρῳ Ἐγέρσει, δι'

ἤς δεδώρησαι ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ ἰλασμὸν ἁμαρτιῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

ὁ β' χορός

Δόξα Πατρί... ἤχος β' Ἰδιόμελον
Τὸν ἐπὶ γῆς Ἄγγελον, καὶ ἐν οὐρανοῖς ἄνθρωπον
Θεοῦ, τοῦ κόσμου τὴν εὐκοσμίαν, τὴν τρυφὴν
τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἀρετῶν, τῶν Ἀσκητῶν τὸ
καύχημα Ἰωάννην τιμῶμεν, πεφυτευμένος γὰρ
ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἐξήνηθησε δικαίως, καὶ ὡσεὶ
κέδρος ἐν ἐρήμῳ ἐπλήθυνε τὰ ποίμνια Χριστοῦ,
τῶν λογικῶν προβάτων, ἐν Ὁσιότητι καὶ
δικαιοσύνῃ.

ὁ α' χορός

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον ἤχος β'
Ὡ θαύματος καινοῦ, πάντων τῶν πάλαι
θαυμάτων! τίς γὰρ ἔγνω Μητέρα, ἄνευ ἀνδρὸς
τετοκυῖαν, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρουσαν, τὸν ἅπασαν
τὴν κτίσιν περιέχοντα; Θεοῦ ἐστὶ βουλὴ τὸ
κυηθέν, ὄν ὡς βρέφος Πάναγνε, σαῖς ὠλέναις
βαστάσα, καὶ μητρικὴν παρρησίαν πρὸς αὐτὸν
κεκτημένη, μὴ παύσῃ δυσωποῦσα ὑπὲρ τῶν σὲ
τιμώντων, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

ὁ προεστῶς: Νῦν ἀπολύεις ...Τρισάγιον...

ὁ α' χορός

Ἀπολυτίκιον. ἤχος πλ. δ'.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος, ταφὴν
καταδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν
παθῶν· ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα
σοι.

ὁ β' χορός

Δόξα Πατρί... ἤχος ὁ αὐτός τοῦ Ὁσίου
Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ
ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους
στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους
ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ
Οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασιν Ἰωάννη Πατὴρ
ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ὁ α' χορός

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον
Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ
σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὴ, ὁ θανάτῳ τὸν
θάνατον σκυλεύσας, καὶ Ἐγερσιν δεῖξας ὡς Θεός,
μὴ παρίδῃς οὖς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου, δεῖξον τὴν
φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν

σε Θεοτόκον πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ
σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Ἀπόλυσις

«...ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς
ἡμῶν...»

18 ΜΑΡΤΙΟΥ 2018

+ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Ἐν ἡ μνεῖαν ποιούμεθα τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν

ἰωάννου,

τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος

ἤχος πλ. δ', Ἐωθινόν Η'

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ἤχος πλ. δ'

ὁ α' χορός

Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

ὁ β' χορός

Στίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ὁ α' χορός

Στίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς,

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ὁ β' χορός

Στίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ὁ α' χορός

Ἀπολυτίκιον. ἤχος πλ. δ'.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος, ταφὴν
καταδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν
παθῶν· ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα
σοι.

ὁ β' χορός

Καὶ τοῦ Ὁσίου

Δόξα Πατρί... ἤχος πλ.δ'

Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ
ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους
στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους

ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ

Οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασιν Ἰωάννη Πατὴρ
ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ὁ α' χορός

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ
σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὴ, ὁ θανάτῳ τὸν
θάνατον σκυλεύσας, καὶ Ἐγερσιν δεῖξας ὡς Θεός,

μη παρίδης οὐς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου, δεῖξον τὴν
φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν
σε Θεοτόκον πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ
σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Συναπτή μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

ὁ α' χορός

Ἦχος πλ. δ'.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ
Ἄγγελος φωτός, ταῖς Γυναῖξιν ἐβόα· Παύσασθε
τῶν δακρῦων, τοῖς Ἀποστόλοις εὐαγγελίσασθε,
κράξατε ἀνυμνοῦσαι Ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ
Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος
τῶν ἀνθρώπων.

ὁ β' χορός

Δόξα Πατρί... Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου ὡς ἀληθῶς, ταῖς ὁσίαις
προσέταξας Γυναῖξί, κηρῦξαι τὴν ἔγερσιν,
Ἀποστόλοις ὡς γέγραπται· καὶ δρομαῖος ὁ
Πέτρος, ἐπέστη τῷ μνήματι, καὶ τὸ φῶς ἐν τῷ
τάφῳ, ὁρῶν κατεπλήττετο, ὅθεν καὶ κατεῖδε, τὰ
ὀθόνια μόνα, χωρὶς τοῦ θείου σώματος, ἐν αὐτῷ
κατακείμενα, καὶ πιστεύσας ἐβόησε· Δόξα σοι
Χριστὲ ὁ Θεός, ὅτι σῶζεις ἅπαντας Σωτὴρ ἡμῶν,
τοῦ Πατρὸς γὰρ ὑπάρχεις ἀπαύγασμα.

ὁ α' χορός

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ πανάγιον
ὄρος τὴν φωταυγῆ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν
οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς
Εὔας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ
μέγα κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη
τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεις τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων,
διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ
καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεις δωρήσασθαι,
τοῖς εὐσεβῶς προσκυνούσι, τὸν πανάγιον Τόκον
σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.

ὁ β' χορός

Ἄνθρωποι τὸ μνήμά σου, Σωτὴρ ἐσφραγίσαντο,
Ἄγγελος τὸν λίθον, ἐκ τῆς θύρας ἀπεκύλισε.
Γυναῖκες ἐθεάσαντο, ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, καὶ
αὗται εὐηγγελίσαντο τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Σιών,
Ὅτι ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ διελύθη τὰ
δεσμὰ τοῦ θανάτου. Κύριε δόξα σοι.

ὁ α' χορός

Δόξα Πατρί...

Τὰ μύρα τῆς ταφῆς, αἱ Γυναῖκες κομίσασαι,
φωνῆς Ἀγγελικῆς, ἐκ τοῦ τάφου ἤκουον·
Παύσασθε τῶν δακρῦων, καὶ ἀντὶ λύπης χαρὰν
κομίσασθε, κράξατε ἀνυμνοῦσαι, ὅτι ἀνέστη

Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός,
τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

ὁ β' χορός

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις,
Ἄγγελων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος·
ἡγιασμένε ναέ, καὶ Παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν
καύχημα, ἐξ ἧς Θεός ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον
γένονεν, ὁ πρὸ αἰῶνων ὑπάρχων Θεός ἡμῶν, τὴν
γὰρ σὴν μήτραν, θρόνον ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν
γαστέρα, πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπὶ
σοὶ χαίρει Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, δόξα
σοι.

Τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια.

ὁ α' χορός

Ἦχος πλ. α'

- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὁρῶν σε, ἐν
νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτὴρ, τὴν
ἰσχὸν καθελόντα, καὶ σὸν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ
ἐγείραντα, καὶ ἐξ Ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

ὁ β' χορός

- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ
Μαθήτριάι κινῶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ
Ἄγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς Μυροφόροις Ἴδετε
ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἤσθητε, ὁ Σωτὴρ γὰρ
ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

ὁ α' χορός

- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῖ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνήμά
σου θρηνολογοῦσαι, ἀλλ' ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ
Ἄγγελος, καὶ εἶπε ἥθηνον ὁ καιρὸς πέπανται, μὴ
κλαίετε, τὴν Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἶπατε.

ὁ β' χορός

- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου,

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς
τὸ μνήμα σου, Σῶτερ ἐνηχοῦντο. Ἀγγέλου
τρανώς, πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου. Τί μετὰ
νεκρῶν, τὸν ζῶντα λογιζέσθε; ὡς Θεὸς γάρ,
ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

ὁ α' χορός

Δόξα Πατρί... Τριαδικὸν

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Υἱὸν τε,
καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ
τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφεῖμ, κράζοντες τό, Ἅγιος,
Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Κύριε.

ὁ β' χορός

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν
Ἀδὰμ ἀμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐά, ἀντὶ λύπης
παρέσχεες, ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δέ,
ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

ὁ α' χορός

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοὶ ὁ
Θεός.

ὁ β' χορός

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοὶ ὁ
Θεός.

ὁ α' χορός

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα
σοὶ ὁ Θεός.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι ηὐλόγηταί σου...

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. δ'.

Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου ἐπιστᾶσαι τῷ
μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν
ἀθάνατον, καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου
δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνουν· ὅτι ἀνέστη
Χριστὸς ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα
ἔλεος.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ

Ἀντίφωνον Α'

ὁ α' χορός

Ἐκ νεότητός μου ὁ ἐχθρός με πειράζει, ταῖς
ἡδοναῖς φλέγει με, ἐγὼ δὲ πεποιθώς, ἐν σοὶ Κύριε
τροποῦμαι τοῦτον.

ὁ β' χορός

Οἱ μισοῦντες Σιών, γεννηθήτωσαν δὴ, πρὶν
ἐκσπασθῆναι ὡς χόρτος, συγκόψει γὰρ Χριστός,
αὐχένας αὐτῶν, τομῇ βασάνων.

ὁ α' χορός

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ἄγιε Πνεύματι, τὸ ζῆν τὰ πάντα, φῶς ἐκ φωτός,
Θεὸς μέγας, σὺν Πατρὶ ὑμνοῦμεν αὐτῷ καὶ τῷ

Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β'

ὁ β' χορός

Ἡ καρδία μου τῷ φόβῳ σου σκεπέσθω,
ταπεινοφρονοῦσα, μὴ ὑψωθείσα ἀποπέση, ἐκ σοῦ
Πανοικτίρμον.

ὁ α' χορός

Ἐπὶ τὸν Κύριον ὁ ἐσχηκός ἐλπίδα, οὐ δεῖσει τότε,
ὅτε πυρὶ τὰ πάντα κρινεῖ καὶ κολάσει.

ὁ β' χορός

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ἄγιε Πνεύματι, πᾶς τις θεῖος βλέπει καὶ
προλέγει, τερατουργεῖ ὕψιστα, ἐν τρισὶν ἓνα Θεὸν
μέλπων, εἰ γὰρ καὶ τριλαμπεῖ, μοναρχεῖ τὸ θεῖον.

Ἀντίφωνον Γ'

ὁ α' χορός

Ἐκέκραξά σοι Κύριε, πρόσχεες, κλινόν μοι τὸ οὖς
σου βοῶντι, καὶ κάθαρον πρὶν ἄρης με, ἀπὸ τῶν
ἐνθένδε.

ὁ β' χορός

Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ γῆν, δύνων πᾶς αὐθις
ἀναλύσει, τοῦ λαβεῖν βασάνους, ἢ γέρα τῶν
βεβιωμένων.

ὁ α' χορός

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ἄγιε Πνεύματι, θεολογία μονὰς τρισαγία ὁ
Πατὴρ γὰρ ἀναρχος, ἐξ οὗ ἔφυ ὁ Υἱὸς ἀχρόνως,
καὶ τὸ Πνεῦμα σύμμορφον, σύνθρονον, ἐκ Πατρὸς
συνεκλάμψαν.

Ἀντίφωνον Δ'

ὁ β' χορός

Ἴδου δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ
κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἅμα; ἐν τούτῳ γὰρ Κύριος,
ἐπηγγείλατο ζωὴν αἰώνιαν.

ὁ α' χορός

Τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ, ὁ τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ
κοσμῶν, κελεύει μὴ δεῖν φροντίζειν.

ὁ β' χορός

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ἄγιε Πνεύματι, ἐνοειδεῖ αἰτία, πάντα ἔχεται
εἰρηνοβραβεύτως· Θεὸς τοῦτο γὰρ ἐστὶ, Πατρί τε
καὶ Υἱῷ, ὁμοούσιον κυρίως.

Προκείμενον

ὁ α' χορός

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου
Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

ὁ β' χορός

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου
Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

ὁ α' χορός

Στίχ. Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου
Σιών, ...

ὁ β' χορός

... εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ἡ Τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου

ὁ α' χορός

Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

ὁ β' χορὸς

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

ὁ α' χορὸς

Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

ΕΩΘΙΝΟΝ Η' (Ἰωάν. 20,11-18)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Μαρία εἰστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἔξω, ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἓνα πρὸς τῆ κεφαλῇ, καὶ ἓνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι, Γύναι, τί κλαίεις; λέγει αὐτοῖς Ὅτι ἤρην τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν, καὶ ταῦτα εἰπούσα ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι Ἰησοῦς ἐστι.

Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; ἐκεῖνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρὸς ἐστι, λέγει αὐτῷ Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ αὐτὸν ἔθηκας, καὶ γὰρ αὐτὸν ἀρῶ, λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Μαρία, στραφεῖσα ἐκεῖνη λέγει αὐτῷ, Ῥαββουνί, ὃ λέγεται Διδάσκαλε, λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Μὴ μου ἄπτου, οὐπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου, πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ εἰπὲ αὐτοῖς, Ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν, ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι ἐώρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Αναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνούμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν, ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς εἰς ἦχον β'

- Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
- Ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.
- Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.
- Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

- Ἴδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
- Ἴδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
- Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χίονα λευκανθήσομαι.
- Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
- Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
- Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
- Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
- Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριζόν με.
- Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.
- Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
 - Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
 - Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
 - Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
 - Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.
 - Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ μετὰ ταῦτα, ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα.

ὁ α' χορός

Δόξα Πατρί... Ἦχος πλ. δ'

Τῆς μετανοίας ἀνοιξόν μοι πύλας Ζωοδότα,
ὀρθρίζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου, πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν
σου, ναὸν φέρον τοῦ σώματος, ὅλον ἐσπλωμένον,
ἀλλ' ὡς οἰκτίρμων κάθαρων, εὐσπλάγχμφ σου
ἐλέει.

ὁ β' χορός

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῆς σωτηρίας εὐθρονόν μοι τρίβους, Θεοτόκε,
αἰσχυραῖς γὰρ κατερρύπωσα, τὴν ψυχὴν
ἀμαρτίαις, ὡς ῥαθύμως τὸν βίον μου, ὅλον
ἐκδαπανήσας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ῥῦσαί με,
πάσης ἀκαθαρσίας.

ὁ α' χορός

Ἦχος πλ. β'

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου
καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου,
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν, ἐννοῶν ὁ
τάλας, τρέμω τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς κρίσεως,
ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
ὡς ὁ Δαυῖδ βοῶ σοι. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ
μέγα σου ἔλεος.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου... Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

KANONES

Εἴθ' οὕτως ὁ

ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'

ὁ α' χορός

ὦδὴ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα
ποτέ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα,
καὶ διελοῦσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα,
πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ
ἀναμέλποντα.

ὁ β' χορός

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς μὴ
θαυμάσωμεν, ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς
ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσαν, ἐκ πλευρᾶς
δὲ ἁγίας, πηγὴν ἀθάνατον στάζουσαν, καὶ ζωὴν
ἐκ τάφου αἰδίων.

ὁ α' χορός

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς εὐπρεπῆς ταῖς Γυναιξίν ὁ Ἄγγελος, νῦν
ἐμπεφάνισται, καὶ τηλαυγῆ φέρων, τῆς ἐμφύτου
σύμβολα, ἀύλου καθαρότητος, τῇ μορφῇ δὲ
μηνύων, τὸ φέγγος τῆς ἀναστάσεως, κράζει·

Ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

ὁ β' χορός

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς
γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα,
ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Παρθέने, διό σε
πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν
ἡμῶν.

ὁ α' χορός

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου

ὦδὴ α' Ἦχος πλ. α'. Τῷ σωτήρι Θεῷ

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Ὁμοιωθὴν Χριστέ, τῷ ἐν χερσὶ τῶν ληστῶν
περιπεσόντι, καὶ τυπτήμασιν ἡμιθανεῖ ὑπὸ
τούτων, καταλειφθέντι Σωτήρ, κἀγὼ οὕτω
πέπληγμα, ταῖς ἀμαρτίαις μου.

ὁ β' χορός

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Μὴ παρίδης ἐμέ, τὸν ἀσθενοῦντα δεινῶς, ἐβόα
Σῶτερ ὀδυρόμενος, εἰς τοὺς ληστὰς ὁ τὸν πλοῦτον
ἀποσυλήσας σου, κἀγὼ οὕτω δέομαι Ὁϊκτειρον
σῶσον με.

ὁ α' χορός

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Ἰατρεύσας ἐμέ, τὸν μαστιχθέντα τὸν νοῦν, ταῖς
ἀμαρτίαις ἐν ταῖς μᾶστιξιν, ὑπὸ ληστῶν τῶν
ἀδίκων καὶ πονηρῶν λογισμῶν, Χριστέ Σωτήρ
σῶσον με, ὡς πολυέλεος.

ὁ β' χορός

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. Θεοτοκίον
Ἄχραντε Μήτηρ Χριστοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ
σοῦ καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος, μὴ
ἐκφοιτήσαντα Θεόν, ἀπαύστως πρέσβευε, ἐκ
πάσης περιστάσεως σῶσαι οὓς ἔπλασεν.

ὁ α' χορός

Κανὼν τοῦ Ὁσίου. Ποίημα Ἰγνατίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἐν φωτὶ ἀύλω καὶ νοητῷ, ἐκ τῆς κατηφείας, τῶν
ἐνύλων ἀναδραμῶν, Ἰωάννη Ὅσιε λιταῖς σου,
ταῖς πρὸς τὸν Κύριόν με φώτισον.

ὁ β' χορός

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ὡς τῆς ἐγκρατείας τὸν γλυκασμόν, θηλάσας
ἀπόσω, τὴν πικρίαν τῶν ἡδονῶν, ὅθεν ὑπὲρ μέλι
καὶ κηρίον, ἡδύνεις Πάτερ τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν.

ὁ α' χορός

Δόξα Πατρί...

Ἐπιβὰς τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν, καὶ τὰς
χαμαιζήλους, διαπτύσας τῶν ἡδονῶν, γλυκασμὸς
εἰδείχθης σωτηρίας, Ὅσιε Πάτερ τῷ ποιμνίῳ σου.

ὁ β' χορός

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Σοφίαν καὶ Λόγον ἢ τοῦ Πατρός, ἀφράστως
τεκοῦσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ χαλεπὸν, θεράπευσον
τραῦμα καὶ καρδίας τὴν ἀλγηδόνα καταπράϋνον.

ὠδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

ὁ α' χορός

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριζον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

ὁ β' χορός

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε. Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, τῇ γεύσει τῆς ἁμαρτίας, τῆς σαρκός σου τὸ σωτήριον πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ, αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος, τῇ τοῦ θανάτου πείρᾳ, πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

ὁ α' χορός

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε. Τῆς ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ θανάτου καὶ σκιᾷ καθημένοις, ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκευὴ διήρπασε.

ὁ β' χορός

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. Τῶν Χερουβείμ καὶ Σεραφεείμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε, σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε, διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις ἀεὶ μακαρίζομεν.

ὁ α' χορός

Ἦχος πλ. α'

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Στερέωσον ἡμᾶς

Ὁδῶ ἐν τῇ τοῦ βίου Χριστέ δεινῶς ὀδεύων τετραυμάτισμαι, ὑπὸ ληστῶν ἐν τοῖς πάθεσιν, ἀλλ' ἀνάστησόν με δέομαι.

ὁ β' χορός

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Ἐσύλησαν τὸν νοῦν μου λησταί, καὶ ἐλιπόν με ἐν τοῖς μώλωψιν, ἡμιθανῆ τῶν πταισμάτων μου' ἀλλὰ ἴασαί με Κύριε.

ὁ α' χορός

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Ἐγύμνωσάν με Σῶτερ Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου τὰ παθήματα, καὶ ἡδοναῖς μεμαστίγωμαι, ἀλλ' ἐπίχεέ μοι ἔλεος.

ὁ β' χορός

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. Θεοτοκίον Ἰκέτευε ἀπαύστως Ἀγνή, τὸν προελθόντα ἐκ λαγόνων σου ῥυσθῆναι πλάνης διαβόλου τοῦς ὑμνοῦντάς σε Θεόνυμφε.

ὁ α' χορός

Ἄλλος

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Ἐφλεξας τῷ ἄνθρακι, τῷ τῆς ἀσκήσεως Ὅσιε, τὴν τῶν παθῶν, ἄκανθαν καὶ θάλπεις, Μοναστῶν τὰ συστήματα.

ὁ β' χορός

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν Μύρον ἀγιάσματος ἐκ τῶν ἀσκητικῶν Ὅσιε ἀρωμάτων, ὄλος συνετέθης, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Θεοῦ.

ὁ α'

χορός

Δόξα Πατρὶ...

Νόμοις τοῖς ἀσκήσεως ἐμμελετῶν τὰ πάθη ἐβύθισας, ὥσπερ ἄλλους, πρὶν Φαραωνίτας, τῇ ῥοῇ τῶν δακρῦων σου.

ὁ β' χορός

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Στήσόν μου τὸν ἄστατον, τῶν λογισμῶν ἀγνή τάραχον Μῆτερ Θεοῦ, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου, κατευθύνουσα κίνησιν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Κοντάκιον Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον

Ἐν τῷ ὕψει Κύριος, τῆς ἐγκρατείας, ἀληθῆ σε ἔθετο, ὥσπερ ἀστέρα ἀπλανῆ, φωταγωγοῦντα τὰ πέρατα, καθηγητὰ Ἰωάννη Πατῆρ ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος

Οἶκον Θεοῦ ὡς ἀληθῶς, σαυτὸν εἰργάσω Πάτερ, ταῖς θείαις ἀρεταῖς σου, σαφῶς κατακοσμήσας, ὥσπερ χρυσίον τηλαυγές, πίστιν ἐλπίδα καὶ ἀγάπην ἀληθῆ, θείους θεσμοὺς ἐκθέμενος, ἐγκρατεία ἀσκήσας ὡς ἄσαρκος, φρόνησιν, ἀνδρείαν, σωφροσύνην κτησάμενος ταπεινώσιν, δι' ἧς ἀνυψώθης, διὸ καὶ ἐφωτίσθης εὐχαῖς ἀεννάοις, καὶ τοῦ οὐρανοῦ κατέλαβες τὰς σκηνώσεις, καθηγητὰ Ἰωάννη Πατῆρ ἡμῶν.

ὁ β' χορός

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ταῖς ἀρεταῖς πρὸς οὐρανὸν ἀναλάμπας, καταπηξάμενος σαφῶς ἐπανῆλθες, πρὸς θεωρίας ἄπλετον βυθὸν εὐσεβῶς, πάσας στηλιτεύσας μὲν, τῶν δαιμόνων ἐνέδρας, σκέπεις ἐκ τῆς λώβης δέ, τοὺς ἀνθρώπους τῆς τούτων, ὦ Ἰωάννη, κλίμαξ ἀρετῶν, καὶ νῦν πρεσβεύεις σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

ὁ α' χορός

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον ὅμοιον Ὅ ἐπὶ θρόνου χερουβείμ καθεζόμενος, καὶ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ πατρὸς ἀυλιζόμενος, ὡς ἐπὶ θρόνου κάθηται ἀγίου αὐτοῦ, Δέσποινα ἐν κόλποις σου σαρκικῶς ὁ Θεός γάρ, οὕτω βασιλεύσας τε, ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ συνετῶς νῦν ψάλλομεν αὐτῷ, ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

ὠδὴ δ'

Ὁ Εἰρμός

Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε, σὺ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεός μου, σὺ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ

λιπών, καὶ τὴν ἡμετέραν πτωχείαν
ἐπισκεψάμενος, διὸ σὺν τῷ Προφήτῃ, Ἀββακούμ
σοι κραυγάζω· Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόνησσε.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ δυσμενῆ, ὄντα με λίαν ἠγάπησας, σὺ κενώσῃ,
ξένη καταβέβηκας, ἐπὶ τῆς γῆς, εὐσπλαγγνε
Σωτήρ, τῆς ἐσχατιᾶς μου, τὴν ὕβριν μὴ
ἀνηγάμενος, καὶ μείνας ἐν τῷ ὕψει, τῆς ἀχράντου
σου δόξης τὸν πρὶν ἠτιμωμένον ἐδόξασας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὶς καθορᾶν, Δέσποτα νῦν οὐκ ἐξίσταται, διὰ
πάθους, θάνατον λυόμενον, διὰ Σταυροῦ
φεύγουσαν φθοράν, καὶ διὰ θανάτου, τὸν Ἄδην
πλούτου κενούμενον· Τῆς θείας δυναστείας, σοῦ
τοῦ ἐσταυρωμένου, τὸ ἐξάϊσιον ἔργον
φιλόνησσε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. Θεοτοκίον
Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις ἀνύμφευτε, σὺ
προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν,
τεῖχος καὶ λιμὴν, πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου,
ἐντεύξεις φέρεις πανάμωμε, καὶ σώζεις ἐκ
κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον
ἀγνήν σε γινώσκοντας.

ὠδὴ δ' Ἦχος πλ. α'

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Εἰσακήκοα Κύριε

Λησταί μου ἐσύλησαν, τὴν ἐργασίαν τὴν ἔνθεον,
καὶ κατέλιπόν με, ταῖς πληγαῖς τιμωρούμενον.

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Ἐξέδυσαν Σῶτέρ με, τῶν ἐντολῶν σου, οἱ ἄστατοι
λογισμοί μου, ὅθεν μεμαστίγωμαι πταίσμασι.

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Λευϊτῆς τοῖς μώλωπι τραυματισθέντα ὡς εἶδέ με
παρῆλθε Σωτήρ μου, ἀλλὰ σὺ με διάσωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. Θεοτοκίον
Κυρίως δοξάζομεν σὲ Θεοτόκε ἀνύμφευτε, καὶ τῷ
σῷ λιμένι, οἱ πιστοὶ καταφεύγομεν.

Ἄλλος. Ἦχος πλ. δ'

Στίχ. Ἄγιο τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰσακήκοα Κύριε

Ὡς λειμῶν εὐωδέστατος, καὶ τῶν ἀρετῶν
Παράδεισος ἔμψυχος, τὴν ἐγκράτειαν ἐξήνησας,
δι ἧς πάντας ἔθρεψας τοὺς τιμῶντάς σε.

Στίχ. Ἄγιο τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν
Νομοθέτην ἀσκήσεως, καὶ τῶν μοναστῶν κανόνα
πρώτατον, ὡς Μωσῆν σε καὶ Δαυῖδ ἀληθῶς,
κεκτημένοι Πάτερ μακαρίζομεν.

Δόξα Πατρὶ...

Φυτευθεὶς ἐν τοῖς ὕδασι, τοῖς τῆς ἐγκρατείας,
ὠφθης μακάριε, κλῆμα Πάτερ εὐθαλέστατον
εὐσεβείας βότρυας προβαλλόμενον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὑπὸ χρόνον γενόμενον, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς
ἀχρόνως ἐκλάπαντα Θεομήτορ ἡμῖν τέτοκας, ὃν
δυσώπει σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

ὠδὴ ε'

Ὁ Εἰρμὸς

Ἵνα τί με ἀπόσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς
τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος
τὸν δειλαιον, ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ
φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον
δέομαι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Περιθέσθαι ἠνέσχου, χλαῖναν πρὸ τοῦ πάθους
σου, Σῶτερ παιζόμενος, τὴν τοῦ Πρωτοπλάστου,
περιστέλλων ἀσχήμονα γύμνωσιν, καὶ γυμνὸς
παγῆναι, ἐν τῷ Σταυρῷ ἀπαμφιάζων, τὸν χιτῶνα
Χριστὲ τῆς νεκρώσεως.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκ χοδὸς τοῦ θανάτου, σὺ τὴν πεπτωκυῖάν μου
ἀνωκοδόμησας, ἀναστὰς οὐσίαν, καὶ ἀγήρω
Χριστὲ κατεσκεύασας, ἀναδείξας πάλιν,
βασιλικὴν ὥσπερ εἰκόνα, ἀφθαρσίας φωτὶ
ἀπαστράπτουσαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. Θεοτοκίον
Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου
κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς
ἡμῶν μὴ παρίδησ δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην,
Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμὸν εὐμενῆ
προβαλλόμεθα.

ὠδὴ ε'

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Ἰησοῦ ἐπίσκεψαι, τοὺς μώλωπας ψυχῆς τῆς ἐμῆς,
καθάπερ πάλαι, τὸν ἐν χερσὶ πεσόντα ληστῶν, καὶ
ιάτρευσόν μου, Χριστέ, τὸ ἄλγος δέομαι.

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Ἀλγεινῶς ταῖς μαστιξίν, ἠσθένησε ψυχὴ μου
Χριστὲ ταῖς τῶν πταισμάτων, καὶ ἔνθεν γυμνὸς
περίκειμαι, ἀρετῶν ἐνθέων, καθικετεύω, σῶσόν
με.

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Ἰερεὺς ὡς εἶδέ με, καὶ Λευϊτῆς οὐκ ἴσχυσε σαφῶς,
παρῆλθον γὰρ με, ἀλλ' αὐτὸς ὡς εὐσπλαγγνος,
νῦν τὴν σωτηρίαν, παρέσχες καὶ διέσωσας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. Θεοτοκίον
Μὴ παρίδησ Δέσποτα, τὸν δειλαιον ἐμὲ δυσωπῶ
τὸν μαστιγθέντα τὸν νοῦν ἀλγεινῶς ὑπὸ ληστῶν,
ἀλλ' οἰκτείρησον πρεσβείαις Σωτήρ τῆς
κηυσάσης σε.

Ἄλλος

Στίχ. Ἄγιο τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἵνα τί με ἀπόσω

Σβέσας πάντα τὰ πάθη δρόσῳ τῶν ἀγώνων σου,
Πάτερ μακάριε, δαυλιῶς ἀνήψας, τῷ πυρὶ τῆς
ἀγάπης καὶ πίστεως, ἐγκρατείας λύχνον, καὶ

φωτισμός τῆς ἀπαθείας, καὶ ἡμέρας υἱὸς ἐρημάτισας.

Στίχ. Ἄγιο τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν
Τὸν τῆς πίστεως βότρυν, θεία γεωργία σου,
Πάτερ ἐξέθρεψας, καὶ ληνοῖς ἀπέθου, καὶ
ἐξέθλιψας πόνοις ἀσκήσεως, καὶ κρατῆρα
πλήσας, πνευματικὸν τῆς ἐγκρατείας,
κατευφραίνεις καρδίας τῆς ποιμνῆς σου.

Δόξα Πατρὶ...

Ὑπομείνας γενναίως, προσβολὰς καὶ στίγματα,
τῶν ἐναντίων ἐχθρῶν, ἀνεδείχθης στῦλος,
καρτερίας στηρίζων τὴν ποιμνὴν σου, βακτηρία
θεία, ἐπὶ νομὰς τῆς ἐγκρατείας, καὶ ἐφ' ὕδωρ
ἐκτρέφων Μακάριε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ῥήσσει σὼν χειλέων, Πάναγνε ἐπόμενοι, σὲ
μακαρίζομεν, μετὰ σοῦ γὰρ ὄντως, μεγαλεῖα
ποιήσας ὁ Κύριος, ἐμεγάλονέ σε, καὶ ἀληθῆ Θεοῦ
Μητέρα, γεννηθεῖς ἐκ γαστρός σου ἀνέδειξεν.

ὦδὴ ς'

ὁ Εἰρμὸς

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου,
καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε, δέομαι, πρὸς
σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.
Διὰ ξύλου κραταιῶς, καθεῖλέ με ὁ ἀρχέκακος,
αὐτὸς δὲ ἀναρτηθεῖς, Χριστὲ κραταιότερον,
Σταυρῷ καταβέβληκας, δειγματίσας τοῦτον, τὸν
πεσόντα δὲ ἀνέστησας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ ὠκτεῖρας τὴν Σιών, ἐξανατείλας τοῦ
μνήματος, καινὴν ἀντὶ παλαιᾶς, τελέσας ὡς
εὐσπλαγγνος, τῷ θείῳ σου αἵματι, καὶ νῦν
βασιλεύεις, ἐν αὐτῇ εἰς τοὺς αἰῶνας Χριστέ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. Θεοτοκίον
Ῥυσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς
ικεσίαις σου, Θεογεννήτορ ἀγνή, καὶ τύχοιμεν
πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ
ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

ὦδὴ ς'

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος

Τοῖς πάθεσιν ἠνάλωσα, τὸν βίον τὸν ἔνθεον
Δέσποτα, καὶ ὅλως τοῖς πταισμάσι, δεινῶς
μαστιζόμενος, κατέφυγόν σοι, οἰκτείρησόν με
δέομαι.

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Ἀφήρπασαν τὸν πλοῦτόν μου, καὶ ὥσπερ νεκρὸν
με κατέλιπον, λησται τοῖς παθήμασι, τὸν νοῦν μου
μαστιζάντες, ἀλλ' οἰκτείρησας, διάσωσόν με
Κύριε.

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Ὡς εἶδεν ὁ Λευΐτης μου, μαστίγων τὸ ἄλγος, τοὺς
μῶλωπας μὴ φέρων παρήλθέ με, αὐτὸς δὲ
Φιλάνθρωπε, κατέχεάς μοι, τὸ πλούσιόν σου
ἔλεος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. Θεοτοκίον
Βάτον σε ἀκατάφλεκτον, καὶ ὄρος καὶ κλίμακα
ἔμψυχον, καὶ πύλην οὐράνιον, ἀξίως δοξάζομεν,
Μαρία ἔνδοξε, Ὁρθοδόξων καύχημα.

Ἄλλος.

Στίχ. Ἄγιο τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν
Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ

Ἐδέξω ἐν τῇ ψυχῇ, τὸν θεῖον πλοῦτον τοῦ
Πνεύματος, τὴν ἄμεμπτον προσευχὴν, ἀγνεῖαν
σεμνότητα, ἀγρυπνίαν σύντονον, ἐγκρατείας
πόνους, δι' ὧν οἶκος ἐγνωρίσθης Θεοῦ.

Στίχ. Ἄγιο τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν
Ὑλῆς τῆς κάτω Σοφῆ παρέδραμες τὴν εὐτέλειαν,
ἀῦλω δὲ προσευχῇ τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, καὶ τῆς
ἄνω λήξεως, ὠφθης κληρονόμος, διὰ βίου
τελειότητα.

Δόξα Πατρὶ...

Ἰδρῶσιν ἀσκητικοῖς, τοὺς ἄνθρακας τῶν βελῶν
τοῦ ἐχθροῦ, κατέσβεσας ἀληθῶς, καὶ τὸ πῦρ τῆς
πίστεως, ἐκλάμψας κατέφλεξας, τὰ τῆς ἀπιστίας,
τῶν αἰρέσεων φρυάγματα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐξέλαμψεν ἐκ Σιών, ἡ τοῦ Ὑψίστου εὐπρέπεια,
τὸ πρόβλημα τῆς σαρκός, καθ' ἕνωσιν ἄρρητον,
ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμε, περιβεβλημένη, καὶ τὸν
Κόσμον κατεφώτισε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐξαναστάς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας
ἠγειρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας, καὶ ἡ Εὐὰ
χορεύει ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ
πέρατα πανηγυρίζουσι, τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου
Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος

Τὰ τοῦ ἄδου σκυλεύσας βασιλεία, καὶ νεκροὺς
ἀναστήσας Μακρόθυμε, Γυναιξὶ Μυροφόροις
συνήνητησας, ἀντὶ λύπης, χαρὰν κομισάμενος, καὶ
Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας τὰ τῆς νίκης σύμβολα,
Σωτήρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας
φιλάνθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, τῇ
ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου πολυέλεε.

Συναξάριον

Τῇ ΙΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, Ἀρχιεπισκόπου
Ἱεροσολύμων.

Στίχοι

- Εἴσελθε, κέρδος ἐκ ταλάντων προσφέρων,
- Εἰς τὴν χαρὰν, Κύριλλε, τοῦ σοῦ Κυρίου.

- Ὁγδοάτη δεκάτη θάνατος μέλας εἶλε
Κύριλλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Μύριοι Μάρτυρες, τοὺς
αὐχένας τμηθέντες, τελειοῦνται.

Στίχοι

- Τμηθέντες ἄνδρες Μύριοι τοὺς αὐχένας,·
• Ἀπῆλθον ἔνθα μυριόματοι Νόες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Τροφίμου, Εὐκαρπίωνος καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ τετάρτῃ τῶν Νηστειῶν, μν
ἡμην ποιοῦμεν τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τ
οῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Στίχοι

- • Ὁ σάρκα καὶ ζῶν νεκρὸς ὢν Ἰωάννης,
- • Αἰωνίως ζῆ, καὶ νεκρὸς φανεὶς ἄνους,
- • Σόγγραμμα λιπὼν Κλίμακα τῇ ἀνόδῳ,
- • Δείκνυσιν αὐτοῦ πορείαν τῆς ἀνόδου.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ
σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

ὁ α' χορὸς

Ἦχος δ'. ᾠδὴ α'

Ἀνοιξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται
Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι
Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων,
καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

ὁ β' χορὸς

ᾠδὴ γ'

Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ
ἄφθορος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας
πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θεῖα δόξῃ
σου...

ὁ α' χορὸς

...στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

ὁ β' χορὸς

ᾠδὴ δ'

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου θεότητος, ἐν
νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ
ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε, τοὺς
κραυγάζοντας Ἄδξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

ὁ α' χορὸς

ᾠδὴ ε'

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θεῖα δόξῃ σου, σὺ
γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ
πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι
τοῖς ὕμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

ὁ β' χορὸς

ᾠδὴ ς'

Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν
οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας

κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν
δοξάζοντες.

ὁ α' χορὸς

ᾠδὴ ζ'

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ
τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως
πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον, Ὑπερύμνητε, ὁ
τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ὁ β' χορὸς

ᾠδὴ η'

Στίχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν
Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς
Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν
δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει
ψάλλουσιν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (Ἦχος δ')

ὁ α' χορὸς

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ
ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρῃ
μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

ὁ β' χορὸς

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν τῆς
δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί
με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

ὁ α' χορὸς

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ
ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς
γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

ὁ β' χορὸς

Στίχ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας
αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

ὁ α' χορὸς

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε
ταπεινοῦς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ
πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

ὁ β' χορὸς

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία

ὁ α' χορός
ὠδὴ θ'.

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι,
λαμπαδουχούμενος, πανηγυρίζετω δέ, ἄλλων
Νόων, φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ θαυμάσια, τῆς
Θεομήτορος, καὶ βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε,
Θεοτόκε ἀγνή, ἀειπάρθενε.

Συναπτή μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

ὁ α' χορός
Ἦχος β'.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ὁ β' χορός

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ὁ α' χορός

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε
τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

ὁ β' χορός

Ὅτι ἅγιος ἐστὶ.

ὁ α' χορός

Ἐξαποστειλάριον Η'

Δύο Ἀγγέλους βλέψασα, ἔνδοθεν τοῦ μνημείου,
Μαρία ἐξεπλήττετο, καὶ Χριστὸν ἀγνοοῦσα, ὡς
κηπουρὸν ἐπηρώτα, Κύριε ποῦ τὸ σῶμα, τοῦ
Ἰησοῦ μου τέθεικας; κλήσει δὲ τοῦτον γνοῦσα
εἶναι αὐτόν, τὸν Σωτῆρα ἤκουσε, Μὴ μου ἄπτου,
πρὸς τὸν Πατέρα ἄπειμι, εἰπέ τοῖς ἀδελφοῖς μου.

ὁ β' χορός

καὶ τοῦ Ὁσίου, Γυναίκες ἀκουτίσθητε

Τοῦ κόσμου τὴν εὐπάθειαν, ὡς μοχθηρὰν
ἐξεκλίνας, καὶ ἀτροφία τὴν σάρκα, μαράνας
ἀνεκαίνισας, ψυχῆς τὸν τόνον Ὅσιε, καὶ δόξαν
κατεπλούτησας, οὐράνιον αἰδίμει, διὸ μὴ παύση
πρεσβέων ὑπὲρ ἡμῶν Ἰωάννη.

ὁ α' χορός

Θεοτοκίον Ὅμοιον

Κυρίως Θεοτόκον σε, ὁμολογοῦμεν Δέσποινα, οἱ
διὰ σοῦ σεσωσμένοι, καὶ γὰρ Θεὸν ἐκύησας,
ἀπορρήτως τὸν λύσαντα, διὰ Σταυροῦ τὸν
θάνατον, πρὸς ἑαυτὸν δ' ἐλύσαντα, Ὅσιων
δήμους, μεθ' ὧν σε, ...

ὁ β' χορός

... ἀνευφημοῦμεν Παρθένε.

ΑΙΝΟΙ

ὁ α' χορός
Ἦχος πλ.δ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν
Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς
ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

ὁ β' χορός

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε
αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος
τῷ Θεῷ.

ὁ α' χορός

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγραπτον·
δόξα αὐτῇ ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης, ὑπὸ Πιλάτου
κρινόμενος, ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ θρόνου, τῷ
Πατρὶ συγκαθεζόμενος, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ
ἄλλοτρίου, ὡς οἰκτίρμων καὶ Φιλάνθρωπος.

ὁ β' χορός

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως
αὐτοῦ.

Κύριε, εἰ καὶ ὡς θνητὸν ἐν μνημείῳ, Ἰουδαῖοι σε
κατέθεντο, ἀλλ' ὡς Βασιλέα ὑπνοῦντα,
στρατιῶταί σε ἐφύλαττον, καὶ ὡς ζωῆς
θησαυρὸν, σφραγίδι ἐσφραγίσαντο, ἀλλὰ ἀνέστης
καὶ παρέσχες, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ὁ α' χορός

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστεῖαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Κύριε, ὄπλον κατὰ τοῦ διαβόλου, τὸν Σταυρὸν
σου ἡμῖν δέδωκας, φρίττει γὰρ καὶ τρέμει, μὴ
φέρων καθορᾶν αὐτοῦ τὴν δύναμιν, ὅτι νεκροὺς
ἀνιστᾷ καὶ θάνατον κατήργησε, διὰ τοῦτο
προσκυνοῦμεν, τὴν ταφὴν σου καὶ τὴν ἔγερσιν.

ὁ β' χορός

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ὁ Ἀγγέλός σου Κύριε, ὁ τὴν Ἀνάστασιν κηρύξας,
τοὺς μὲν φύλακας ἐφόβησε, τὰ δὲ γύναια
ἐφώνησε λέγων· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν
νεκρῶν; ἀνέστη, Θεὸς ὢν, καὶ τῇ οἰκουμένη ζωὴν
ἐδωρήσατο.

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ

ὁ α' χορός

Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος

Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε, διαπαντὸς ἀληθῶς, τοῦ
Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι, τὰς ὑψώσεις ἔφερες,
μελετῶν πρακτικώτατα, τὰ θεόπνευστα, λόγια
πάνσοφε, καὶ τὴν ἐκεῖθεν, ἀναπηγάζουσαν, χάριν
ἐπλούτησας, γεγονώς μακάριος, τῶν ἀσεβῶν,
πάντων τὰ βουλευμάτα, καταστρεψάμενος.

ὁ β' χορός

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ
αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε, διαπαντὸς ἀληθῶς,...

ὁ α' χορός

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον,
ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.
Πάτερ Ἰωάννη ἔνδοξε, ταῖς τῶν δακρύων πηγαῖς,
τὴν ψυχὴν καθαιρόμενος, καὶ παννύχοις στάσεσι
τὸν Θεὸν ἱλασκόμενος, ἀνεπτερώθης πρὸς τὴν
ἀγάπησιν τὴν τούτου Μάκαρ, καὶ ὠραιότητα, ἧς
ἐπαξίως νῦν ἀπολαύεις ἄληκτα, χαρμονικῶς, μετὰ
τῶν συνάθλων σου, θεόφρον Ὅσιε.

ὁ β' χορός

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου
αὐτοῦ.

Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε, ἀναπτερώσας τὸν νοῦν,
πρὸς Θεὸν διὰ πίστεως, κοσμικῆς συγχύσεως,
ἐβδελύξω τὸ ἄστατον, καὶ τὸν Σταυρόν σου,
ἀναλαβόμενος τῷ Παντεπόπτη, κατηκολούθησας,
σῶμα δυσήνιον ἀγωγαῖς ἀσκήσεως τῷ λογισμῷ,
σθένει δουλωσάμενος τοῦ θείου Πνεύματος.

ὁ α' χορός

Δόξα Πατρὶ... Ἰδιόμελον Ἦχος α'

Δεῦτε ἐργασώμεθα ἐν τῷ μυστικῷ ἀμπελῶνι
καρποῦς μετανοίας, ἐν τούτῳ ποιούμενοι οὐκ ἐν
βρώμασι καὶ πόμασι κοπιῶντες, ἀλλ' ἐν
προσευχαῖς καὶ νηστεῖαις τὰς ἀρετὰς
κατορθοῦντες, τούτοις ἀρεσκόμενος, ὁ Κύριος
τοῦ ἔργου δηνάριον παρέχει δι' οὗ ψυχὰς
λυτροῦται, χρέους ἀμαρτίας, ὁ μόνος πολυέλεος.

ὁ β' χορός

Καὶ νῦν... ἦχος β' (πάντοτε)

Ἵπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε,
διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης
ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα
νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος
τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐξωοποιήθημεν, διὸ
ἀνυμνοῦντες βοῶμεν. Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία Μεγάλη

εἰς ἦχον πλ. δ' (Ἀργὴ ἢ σύντομος)

ὁ α' χορός

- Δόξα σοι τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν
ὕψιστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία.

ὁ β' χορός

- Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν
σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι,
διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

ὁ α' χορός

- Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ
παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

ὁ β' χορός

- Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ
Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου,
ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ
κόσμου.

ὁ α' χορός

- Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος
ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ὁ β' χορός

- Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος,
Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς.
Ἀμήν.

ὁ α' χορός

- Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ὁ β' χορός

- Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

ὁ α' χορός

- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ
ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ὁ β' χορός

- Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

ὁ α' χορός

- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

ὁ β' χορός

- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

ὁ α' χορός

- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

ὁ β' χορός

- Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ
καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα Κύριε, ἐλέησόν με,
ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἤμαρτόν σοι.

ὁ α' χορός

- Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ
ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

ὁ β' χορός

- Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου
ὀψόμεθα φῶς.

ὁ α' χορός

- Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί
σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ὁ β' χορός

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς.

ὁ α' χορός

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς.

ὁ β' χορός

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

ὁ α' χορός

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

ὁ β' χορός

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ὁ α' χορός

καὶ πάλιν γεγονωτέρα τῇ φωνῇ

Ἅγιος ὁ Θεός,

ὁ β' χορός

Ἅγιος Ἰσχυρός,

ὁ α' χορός

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

καὶ εὐθύς

ὁ β' χορός

τὸ παρὸν Ἀναστάσιμον Τροπάριον

Ἦχος πλ. δ'

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν, ἄσωμεν τῷ
ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν·
καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νίκος
ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῶν Κυριακῶν)

Ἀντίφωνον Α'

Ἦχος β'.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα
τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον
ἡμᾶς.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ
ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοιμάσε τὸν θρόνον
αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ,
ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'

Ἦχος β'.

Στίχ. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, αἰνέσω
Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως
ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς σοι Ἀλληλουῖα.

Στίχ. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ,
ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...

Στίχ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν
θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς..

Στίχ.. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς
σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος
ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου
καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως
ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἰς ὧν τῆς ἀγίας
Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ
Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'

Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. α'. Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα
καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος, ταφὴν
καταδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν
παθῶν· ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα
σοι.

Στίχ. β'. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ.
Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος,...

Μικρὰ Εἴσοδος.

Ἦχος β'

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον ὅταν
τελεῖται συλλείτουργον)

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ,
σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,...

...ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον ὅταν
τελεῖται συλλείτουργον)

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος, ταφὴν
καταδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν
παθῶν· ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα
σοι.

τοῦ Ὁσίου

Ἦχος πλ. δ'

Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ
ἄγονον ἐγεώρησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους
στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους
ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ
Οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασιν Ἰωάννη Πατῆρ
ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον ὅταν τελεῖται συλλειτουργοῦν)

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δαινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε, Ἄλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι, Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Τρισάγιον

Ἀπόστολος

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστός ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου, τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. C ' , 13-20)

Ἀδελφοί, τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεὸς ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὁμόσαι, ὥμοσε καθ' ἑαυτοῦ, λέγων. Ἦ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε. Καὶ οὕτω μακροθυμήσας, ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας. Ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνύουσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας, εἰς βεβαίωσιν, ὁ ὄρκος. Ἐν ᾧ περισσότερον βουλόμενος ὁ Θεὸς ἐπιδειξάτωις κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας, τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ ἐμεσίτευσεν ὄρκω, ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεόν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες, κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος. Ἦν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς, ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος, ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ, Ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἀλληλουῖα (γ') Ἦχος πλ.δ'

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάζωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει.

Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον... (Μαρκ. θ' 17-31).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ λέγων, Διδάσκαλε, ἤνεγκα τὸν υἱόν μου πρὸς σέ, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον· καὶ ὅπου ἐὰν αὐτὸν καταλάβῃ ρήσσει αὐτόν, καὶ ἀφρίζει καὶ τρίξει τοὺς ὀδόντας καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπα τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσιν, καὶ οὐκ ἴσχυσαν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτοῖς λέγει, Ὡ γενεὰ ἄπιστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετε αὐτὸν πρὸς με. Καὶ ἤνεγκαν αὐτόν πρὸς αὐτόν. καὶ ἰδὼν αὐτόν τὸ πνεῦμα εὐθὺς συνεσπάραξεν αὐτόν, καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκυλίετο ἀφρίζων. Καὶ ἐπηρώτησεν τὸν

πατέρα αὐτοῦ, Πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ; ὁ δὲ εἶπεν, Ἐκ παιδιόθεν· καὶ πολλάκις καὶ εἰς πῦρ αὐτὸν ἔβαλεν καὶ εἰς ὕδατα ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἴ τι δύνη, βοήθησον ἡμῖν σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ τὸ εἰ δύνασαι πιστεῦσαι πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι. Εὐθὺς κράζας ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου ἔλεγεν, Πιστεύω· βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ. Ἴδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος ἐπετίμησεν τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ λέγων αὐτῷ τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφὸν, ἐγὼ ἐπιτάσσω σοι, ἐξελθε ἐξ αὐτοῦ καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν. Καὶ κράζας καὶ πολλὰ σπαράξας ἐξῆλθεν· καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρός, ὥστε τοὺς πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἤγειρεν αὐτόν, καὶ ἀνέστη. Καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς οἶκον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ κατ' ἰδίαν ἐπηρώτων αὐτόν· Ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελεῖν εἰ μὴ ἐν προσευχῇ. Κάκειθεν ἐξελθόντες παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οὐκ ἤθελεν ἵνα τις γινῶ· ἐδίδασκεν γὰρ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ ἀποκτανθεὶς μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστήσεται.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ καθεζῆς ἡ Θεῖα Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου (Ἦχος β' , μέλος ἀρχαῖον)

Εἰς τό, Ἐξαιρέτως

τὸ Μέγα Μεγαλυνάριον

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, Ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος· ἡγιασμένε ναέ, καὶ Παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν. Τὴν γὰρ σὴν μήτραν, θρόνον ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπὶ σοὶ χαίρει Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, δόξα σοι.

Κοινωνικόν

Ἦχος πλ.δ'

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλουῖα. Ἦχος β'

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν. Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνεσεῶς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν Σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην Σου.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Ἦχος β'

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν
καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (τρὶς)

Ἀπόλυσις

«...Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστός ὁ ἀληθινός
Θεός ἡμῶν

18 ΜΑΡΤΙΟΥ 2018

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ ΕΣΠΕΡΑΣ

Λαμβάνουσιν καιρὸν παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως -ἐν
χοροστατεῖ- (ἱσταμένου εἰς τὸ Παραθρόνιον μετὰ
χαζρανίου ἄνευ μανδύου καὶ φέροντος μόνον
ἐπιστήθιον Σταυρὸν) μόνον εἰς ἱερεὺς μετὰ
διακόνου.

ὁ Ἱερεύς:

*Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεί,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.*

ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

ὁ Ἀρχιερεὺς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

- Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
- Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
- Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.
Ψαλμὸς ργ' (103)
- Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
 - Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
 - Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.
 - Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
 - Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα,
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
 - Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.
- Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ,
ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
 - Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ
φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
- Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία
εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
 - Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ
ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
 - Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραξιν,
ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
 - Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
 - Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν
δώσουσι φωνήν.

- Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ ἀπὸ
καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ
γῆ.
- Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ
χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
- Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος
εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
- Τοῦ ἰλαρῆναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος
καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
 - Χορτασθήσεται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ
κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὡς ἐφύτευσας.
- Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ
ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
 - Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα
καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
- Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροὺς ὁ ἥλιος ἔγνω
τὴν δύσιν αὐτοῦ.
 - Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ
διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
 - Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ
ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
- Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς
τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
- Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ,
καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
- Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα
ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς
κτίσεώς σου.
- Αὕτη ἡ θάλασσα ἢ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος,
ἐκεῖ ἔρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῷα
μικρὰ μετὰ μεγάλων.
- Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος,
ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
- Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρὸν δόντος σου
αὐτοῖς συλλέξουσιν.
- Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος
δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
 - Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ
ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν
ἐπιστρέψουσιν.
 - Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ
κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον
τῆς γῆς.
 - Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας
εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις
αὐτοῦ.
- Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ
καπνίζονται.
- Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ
Θεῷ μου ἕως ὑπάρχου.

- Ἦδυνθείη αὐτῷ ἢ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
- Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἢ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

- Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

- Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοὶ ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ὁ Διάκονος:

- Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.....

ὁ Ἱερεύς:

Ὅτι πρέπει σοί, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ὁ α' χορός

Ἦχος πλ.δ' Ψαλμὸς ρμ' (140) (Μέλος

Εἰρμολογικόν)

- Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς σέ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

ὁ β' χορός

- Κατευθυνθήτω ἢ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινὴ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ

ὁ α' χορός

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Σὲ τὸν Βασιλέα καὶ Δεσπότην, Ἄγγελοι ἀπαύστως ἀνυμνοῦσιν, ἐγὼ δὲ σοὶ προσπίπτω ὡς ὁ Τελώνης κράζων, ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

ὁ β' χορός

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Ἀθάνατος ὑπάρχουσα ψυχὴ μου, τοῖς κύμασι τοῦ βίου μὴ καλύπτου, ἀνάνησον βοῶσα, πρὸς τὸν σὸν Εὐεργέτην ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

ὁ α' χορός

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Δάκρυσά μοι δὸς ὁ Θεός, ὡς ποτὲ τῇ γυναικὶ τῇ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἀξιώσόν με βρέχειν τοὺς πόδας σου, τοὺς ἐμὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας καὶ μύρων εὐωδίας σοὶ προσφέρειν, βίον καθαρὸν, ἐν μετανοίᾳ μοι

κτισθέντα, ἵνα ἀκούσω κάθ' ἡμέρας τῆς εὐκταίας σου φωνῆς Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην.

ὁ β' χορός

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὄψα σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ὅταν λάβω κατὰ νοῦν, τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν, καὶ εἰς ἔννοιαν ἔλθω, τῆς φοβερᾶς ἐκείνης ἐτάσεως, τρόμφου συνεχόμενος, πρὸς σέ καταφεύγω, τὸν φιλόφρονον Θεόν. Διὸ μὴ με παρίδης, ἱκετεύω σε μόνε ἀναμάρτητε δώρησαι κατάνυξιν, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, πρὸ τελευταίας καὶ σῶσόν σε.

Ποίημα τοῦ κυρίου Ἰωσήφ

Ἦχος γ'

ὁ α' χορός

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Μεγάλῃ τοῦ Σταυροῦ σου

Μεγίστους ἐν καιρῷ, πιστοὶ ἐπιδειξώμεθα, τῆς ἐγκρατείας πόνους, ὅπως μεγίστης δόξης ἐπιτύχωμεν ἑλέει, τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Βασιλέως, ἀπολυτρούμενοι, τῆς φλογὸς τῆς γεέννης.

ὁ β' χορός

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἢ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλιπεν ἢ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸν χρόνον τῆς Νηστείας, νῦν ὑπερμεσάσαντες, ἀρχὴν ἐνθέου δόξης, σαφῶς ἐπιδειξώμεθα, καὶ εἰς τέλος ἐναρέτου πολιτείας, φθάσαι θερμῶς σπεύσωμεν, ὅπως ληψώμεθα, τὴν τρυφὴν τὴν ἀγήρω.

Ἔτερον Τοῦ κυρίου Θεοδώρου

ὁ α' χορός

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος βαρὺς

Καταφρονήσαντες πάντων

Ἐπερμεσάσαντες ταύτην, τὴν ἱερὰν τῆς Νηστείας περίοδον, πρὸς τὸ μέλλον ἐν χαρᾷ, διευθυδρομήσωμεν, εὐποΐας ἐλαίῳ, τὰς ψυχὰς ἀλειφόμενοι ὅπως ἀξιοθῶμεν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τὰ θεῖα Παθήματα, προσκυνῆσαι, προφθάσαι, καὶ τὴν φρικτὴν καὶ ἁγίαν Ἀνάστασιν.

Καὶ τοῦ Μηναίου, προσόμοια γ'

Ἦχος δ'

ὁ β' χορός

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἔδωκας σημειώσιν

Θείας ἐπιγνώσεως, εἰσδεδεγμένος τὴν ἔλλαμψιν,
ἐφωτίσθης τὰ ὄμματα, Σοφὲ τῆς καρδίας σου, καὶ
τῆς πλάνης ζόφον, ἔλιπες ἐμφρόνως, καὶ
ὠμολόγησας Χριστόν, σάρκα λαβόντα τὸν
πάντων Κύριον, ἐντεῦθεν δυνατούμενος, δυνάμει
Πνεύματος Χρύσανθε, τῶν βασάνων ἀνώτερος,
ἀνεδείχθης πανεύφημε.

ὁ α' χορός

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη

ἐπαινεσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί

Ἐχθροῦ δελεάσματα, καὶ ἡδονῆς ὑπεκκαύματα,
ὡς ἀράχην λελόγισαι, ζοφώδη δὲ κάθειρξιν,
ὑποστὰς ἐνθέῳ, φέγγει κατηγύασθης, καὶ εὐωδίας
νοητῆς, ἀπεπληρώθης μέσον ἰστάμενος, βορβόρου
καὶ προσήγαγες, ὡς νυμφοστόλος πανάριστος, τῷ
Χριστῷ νύμφην ἄμωμον, τὴν μωμήσαι σε
σπεύσασαν.

ὁ β' χορός

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἐτρώθης τῷ ἔρωτι, τῷ γλυκυτάτῳ τοῦ
κτίσαντος, καὶ τῆς πλάνης τὸ ἄθεον, τέλεον
ἐξέκλινας, καὶ νυμφῶνος θείου, ἐχώρησας ἔνδον,
νεनुμφευμένη τῷ Χριστῷ, διὰ βασάνων πολλῶν
τοῦ σώματος, Δαρεία μεγαλύνουμε, θεῖον δοχεῖον
τοῦ Πνεύματος, Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα, καὶ
Παρθένων ἀγλαΐσμα.

ὁ α' χορός

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐν κλίην κατάκειμαι, τῆς ἀμελείας Πανάμωμε,
καὶ ραθύμως διέρχομαι, τὸν βίον καὶ δέδοικα, τὸν
τῆς τελευτῆς μου, καιρὸν Θεοτόκε, μὴ ὥσπερ
λέων ἀφειδῶς, διασπαράξῃ τὴν ταπεινὴν μου
ψυχὴν, ὁ ὄφις ὁ παμπόνηρος· διὸ τῆ σῆ
ἀγαθότητι, πρὸ τοῦ τέλους προφθάσασα, πρὸς
μετάνοιαν ἔγειρον.

Εἴσοδος (Εἰσοδεύει μόνον εἰς ἱερεὺς μετὰ
διακόνου).

Διάκονος: Σοφία Ὁρθοί !

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης (χύμα)

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανοῦ, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ,
ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς
ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον
Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς,
ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ
διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Μέγα Προκείμενον

Ἦχος πλ. δ'

ὁ α' χορός

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ
παιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου,
πρόσχευε τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν.

ὁ β' χορός

Στίχ. Ἡ σωτηρία σου ὁ Θεὸς ἀντιλάβοιτό μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ
παιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου,
πρόσχευε τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν.

ὁ α' χορός

Στίχ. Ἰδέτωσαν πτωχοί, καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ
παιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου,
πρόσχευε τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν.

Εἶπωμεν πάντες... κλπ. Ὅτι ἐλεήμων καὶ
φιλόανθρωπος...

Ὁ Ἀρχιερεὺς ἢ ὁ Ἀναγνώστης

Καταζώωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ,
Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν
καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.
Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ,
Δέσποτα, συνέτισον με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί
σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα
τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ
πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν... κλπ ... Εἶη τὸ κράτος
τῆς βασιλείας...

Εἰς δὲ τὰ Ἀπόστιχα, τὰ παρόντα Ἰδιόμελα.

ὁ α' χορός

Ἦχος βαρὺς

Ὁ τὸν ἀμπελῶνα φυτεύσας, καὶ τοὺς ἐργάτας
καλέσας, ἐγγὺς ὑπάρχει Σωτήρ, δεῦτε οἱ τῆς
Νηστείας ἀγωνισταί, μισθὸν ἀπολαύσωμεν, ὅτι
πλούσιος ὑπάρχει, ὁ δοτὴρ καὶ ἐλεήμων, μικρὸν
ἐργασάμενοι, κομισώμεθα, τὸ τῆς ψυχῆς ἔλεος.

ὁ β' χορός

Στίχ. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν
κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδοῦ, ὡς ὀφθαλμοὶ
δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς
ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς,
οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν
ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Ἔτερον Ἰδιόμελον Ποίημα Στεφάνου

Ἦχος πλ. β'

Λησταῖς λογισμοῖς, περιπεσὼν ὁ Ἀδάμ, ἐκλάπη
τὸν νοῦν, τραυματισθεὶς τὴν ψυχὴν, καὶ ἔκειτο
γυμνὸς ἀντιλήψεως, οὔτε Ἱερεὺς ὁ πρὸ τοῦ νόμου
προσέσχεν αὐτῷ, οὔτε Λευῖτης μετὰ νόμον
ἐπεῖδεν αὐτόν, εἰμὴ σὺ ὁ παραγενόμενος Θεός,
οὐκ ἐκ Σαμαρείας, ἀλλ' ἐκ τῆς Θεοτόκου, Κύριε
δόξα σοι.

ὁ α' χορός

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ
πολὸν ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον
ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθινοῦσι,
καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Μαρτυρικὸν

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, οὐκ ἠρνήσαντό σε, οὐκ
ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου, ταῖς αὐτῶν
πρεσβείαις ἐλέησον ἡμᾶς.

ὁ β' χορός

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον Ἦχος ὁ
αὐτὸς

Ἀρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν πιστοί, τὴν οὐράνιον
Παστάδα, καὶ πύλην σφραγισθεῖσαν ἀληθῶς.
Χαῖρε δι' ἧς ἀνεβλάστησεν ἡμῖν, ὁ Σωτὴρ τῶν
ἀπάντων, Χριστὸς ὁ ζωοδότης καὶ Θεός,
κατάβαλε Δέσποινα τοὺς ἀθέους τυράννους
ἐχθροὺς ἡμῶν, τῇ χειρὶ σου Ἄχραντε, ἡ ἐλπίς
Χριστιανῶν.

Νῦν ἀπολύεις. Καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον, ψάλλομεν
τὰ Τροπάρια ταῦτα, ποιῶντες καὶ ἀνὰ μίαν
μετάνοιαν εἰς ἕκαστον αὐτῶν.

Ἦχος πλ. α'

ὁ α' χορός

Θεοτόκε Παρθένε, Χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ
Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη, σὺ ἐν γυναιξί, καὶ
εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι
Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ὁ β' χορός

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πάντων ἡμῶν μνήσθητι,
ἵνα ῥυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, σοὶ γὰρ ἐδόθη
χάρις πρεσβεῦειν ὑπὲρ ἡμῶν.

ὁ α' χορός

Δόξα Πατρὶ...

Ἴκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιοι Ἀπόστολοι, καὶ
ἅγιοι πάντες, ἵνα ῥυσθῶμεν κινδύνων καὶ
θλίψεων, ὑμᾶς γὰρ θερμοὺς προστάτας, πρὸς τὸν
Σωτῆρα κεκτήμεθα.

ὁ β' χορός

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἵπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, καταφεύγομεν,
Θεοτόκε, τὰς ἡμῶν ἱκεσίας, μὴ παρίδης ἐν
περιστάσει, ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς,
μόνη Ἄγνη, μόνη εὐλογημένη.

ὁ Ἀναγνώστης (πραεῖα τῇ φωνῇ) :

Κύριε ἐλέησον, μ' (40).

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἀρχιερεὺς: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν...

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν
στερέωσον, τὴν Πίστιν στήριξον, τὰ ἔθνη
πράϋνον, τὸν κόσμον εἰρήνευσον, τὴν ἁγίαν
Ἐκκλησίαν ταύτην καλῶς διαφύλαξον, τοὺς
προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν
σκηναῖς Δικαίων τάξον' καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ
ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

Καὶ ποιῶμεν τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας,
λέγοντες μυστικῶς ἐν ἐκάστη μετανοίᾳ ἀνὰ ἓνα
Στίχον τῆς ἐπομένης Εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ.
Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας,
περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας, μὴ μοι
δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης,
ὑπομονῆς, καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ.
Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ
ἐμὰ πταισμάτα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν
μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ λέγει ὁ Προεστῶς, τό,

Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

καὶ Ἀπόλυσις

ὁ β' χορός

ψάλλει εἰς ἀργὸν εἰρμολογικὸν μέλος

Ἦχος β'

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου

Πάντων προστατεύεις, Ἀγαθὴ, τῶν
καταφευγόντων ἐν πίστει τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ,
ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν
κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, ἀεὶ μεσιτείαν, οἱ
κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν,
Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὅθεν σοι
προσπίπτομέν' Ῥῦσαι πάσης περιστάσεως τοὺς
δούλους σου.

Ὁ Προεστῶς: Δι' εὐχῶν...